DUNAMOCSI HÍRNÖK

Rólunk szól!

Közéleti havilap | II. évfolyam. 12. szám | 2012. február

Biztonságosan az iskolába! 10. oldal

Hírverés a galambászkodásnak, 5. oldal

Erős emberek, 8. oldal

Banya kiállítás, 4. oldal

Határi teríték, 9. oldal

Mesélő fényképek, 11. oldal

Havonta megjelenő közéleti lap. Kiadja Dunamocs község önkormányzata. Szerkesztő: Rácz Kálmán PhD. Telefon: 0905 970 976. E-mail: hirnok@post.sk. A szerkesztőség várja a polgárok cikkeit, hozzászólásait, javaslatait.

„Kis színesek“

Februárnak közepe, itt a farsang ideje! A képen a kultúrház előtt felállított farsangi kompozíció látható.

orange™

Végre Dunamocson is lesz térerő! Sokunknak ismerős probléma, hogy a szlovák mobiltelefon szolgáltatók nem biztosítanak megfelelő térerőt. Szinte minden lakásban vannak „stratégiai pontok“ – az ablakpárkány, a hűtő teteje – ide ajánlott letenni a telefont, ha szeretnénk elérhetők maradni. Az önkormányzat ezért kérvénnyel fordult a legelterjedtebb szolgáltatóhoz, az Orange-hoz a probléma megoldása érdekében. A cég nagyon rugalmasan reagált, januárban már helyszíni szemlét is tartottak, megnézték a kultúrház tetejét és kikérték a tervrajzokat. Az ígéret szerint, ahogy az időjárás engedi, telepítenek egy jeladót, amely az egész község területén zavartalan vételt biztosít. Fiataljainknak külön jó hír, hogy a telefonon történő internetes böngészés – facebookolás is zökkenőmentes lesz.

Érthetetlen okból valaki ezt a szemétkupacot a Kiserdő környékén, nem messze a Földásástól öntötte le. Nehéz magyarázatot találni, hogy mi késztethet bárkit is arra, hogy a természetbe vigye hulladékát, ráadásul egy olyan településen, ahol minden nap ingyen és bérmentve használhatná a községi lerakót. A Földásásba vinni még csak nagyobb fáradtságot sem jelent, mint a határ bármely pontján leönteni. Mindenesetre az önkormányzat nem kívánja tolerálni a már több alkalommal tapasztalt illegális szemétlerakást, s a határozottabb fellépés mellett döntött. A hulladékgazdálkodási törvény lehetőséget nyújt a kommunális hulladék illegális lerakása esetén maximum 165 euró, bontási-építkezési törmelék esetén pedig akár 663 euró büntetés kiszabására. **A jelenség megfékezése érdekében a községi hivatal élni kíván jogkörével, ezért arra kéri a lakosságot, jelentse be, ha hasonló esetet tapasztal. Bizonyító erejű nyomra vezetés esetén pedig 30 euró nyomravezetői jutalmat ajánlott fel.** Cselekedjünk együtt környezetünk megóvása érdekében!

A kutyák nyomozói tevékenysége közismert, de néha az is előfordul, hogy a kutya nyomát keresi elszántan hűséges gazdája. Januárban történt, hogy Madarról eltűnt Édes Attila gimnáziumi tanár öt éves német juhász kutyája. A gazda nem hagyta annyiban a dolgot, kérdezősködni kezdett, s kitartásának hamarosan eredménye mutatkozott. Megtudta, hogy a családi kedvenc nem elcsavargott, hanem ellopták. A forró nyomok Marcelházára vezettek, ahol újabb információ birtokába jutott: *„Itt volt, az igaz, de már a Sanchónál van Mocson”* – kapta meg az értékes választ. Két hét magánnyomozással a háta mögött falunkba érkezett, ahol a községi hivatal közbenjárásával felkereste a Lakatos családot. Kiderült, hogy Lakatosék, a körülményekről mit sem sejtve, jóhiszeműen egy bicikliért cserébe vásárolták meg Marcelházán az ebet. A kutya és gazdája találkozása önmagáért beszélt, az állat kitörő örömét látva kétség sem férhetett hovatartozásához. Ezt tapasztalva Lakatosék természetesen készségesen visszaszolgáltatták a megkerült kedvencet. Most már csak a Sanchón a sor, hogy leverje a biciklit a marcelházi polgártársakon.

Végre elérkezett január 30. a síkirándulás időpontja. Az iskola előtt gyülekeztünk, alig vártuk, hogy felszállhassunk a buszra. Még boldogabbak voltunk, amikor megérkeztünk Krahuléra, a szállásunkra. Már délután felcsatolhattuk a síléceket és elkezdődött a csúszás, potyogás, száguldás, ugratás. Mindenki megismerkedett a hó minőségével testközelből. Voltak, akik gyakrabban landoltak a sípályán. Ők nem hittek abban, hogy otthon is lesz még hó, ezért sokszor akarták tapintani a szép fehér havat. A hét végére a jó időnek, és elsősorban Tücsök Alfréd tanító bácsinak köszönhetően mindenki, még a kezdők is bátran ereszkedtek le a sípályáról. Ám nemcsak a síelést élveztük, hanem az esténkénti szórakozást is. Voltak társasjátékok, nagy beszélgetések, hahotázások, na és a jó hangulatot még tovább fokozta a karaoke. A kényelmes szobákon késő estig folytatódott a terefere, az otthonról hozott ennivaló elfogyasztása, ami jól kiegészítette a szálláson kapott kosztot. Szerintem mindenki jól érezte magát, és még szívesen maradtunk volna egy hetet. A sítúra résztvevői: Tücsök Viktória, Gula Tibor, Banai Tóth István, Banai Tóth Kincső, Szuri Renáta Katalin, Sánta Szabolcs, Nagy Emese, Bohony Noémi, Vrábel László, Boros Zsolt, Záhorszky Levente, Tóth Levente, Szabó Dávid, Tücsök Tibor István, Mlatec János, valamint a búcsi és hetényi diákok. (*Szabó Dávid, 9. osztályos tanuló*)

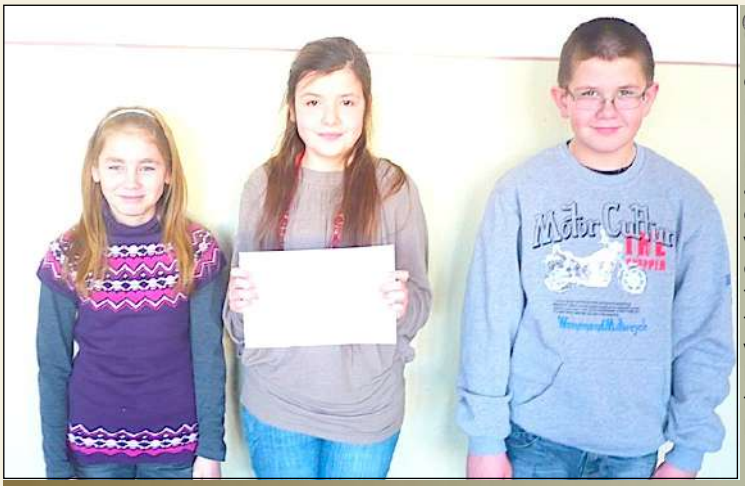

Az önkormányzat mellett működő Kulturális Bizottság és az alapiskola közös munkájának eredményeként 2012. január 27-én megrendezésre kerülhetett az 1. Nehéz Ferenc műveltségi vetélkedő, melyet a dunamocsi születésű újságíró és író, Nehéz Ferenc, emlékére alapítottak. A vetélkedőn a helyi alapiskola felső tagozatos tanulói vettek részt. Az egyes osztályokban 3 fős csoportok alakultak. A diákok a verseny előtt meghallgattak egy előadást Nehéz Ferenc életéről, illetve egy rövid prezentációt láthattak. Ezen felkészülés alapján vettek részt a vetélkedőn. Minden tanuló nagyon ügyes volt, ezért mindenki, aki részt vett a versenyen könyvjutalomban részesült, illetve az első három helyezett egy emléklap és tárgyi ajándék boldog tulajdonosa lett. A rendezvényen megjelent feleségével Kukola Géza is, akinek Nehéz Ferenc a nagybátyja volt.

Az elbíráló bizottság tagjai, Böszörményi Jánosné, Sidó Emese és Bábi Tibor, a feladatokért kapott pontszámok alapján a következő rangsort állították fel: 1. helyezett – V. osztály: Jókai Csenge, Farkas Zsófia, Szalay Ádám. 2. helyezett – IX. osztály: Dankó Bianka, Záhorsky Barbara, Bohony Noémi. 3. helyezett – VIII. osztály: Gula Tibor, Danázs Barbara. 4. helyezett – VII. osztály: Szuri Renáta Katalin, Rácz Fanni, Tücsök Tibor István. 5. helyezett – VI. osztály: Farkas Réka, Kele Fanni, Štefánik Vivien. Ezzel az első alkalommal szerettek volna a szervezők hagyományt alakítani a Nehéz Ferenc műveltségi vetélkedőből, így reméljük jövőre a már nemcsak helyi szinten megrendezett verseny szintén ilyen sikeres lesz. (*Fözö Andrea*)

45 zsák ruha gyűlt össze községünkben a *„Pomocný anjel”* nevű egyesület által hirdetett használtruha gyűjtés során. Hozzávetőleg hatvanan szolgáltatták be kinőtt, vagy már nem hordott ruháikat, ami regionális viszonylatban kiemelkedő aktivitást, segítőkészséget mutat. Volt olyan környékbeli község, ahol a gyűjtés csak 3 tele zsákot eredményezett. A szervezők a rászorulók nevében ezúton is köszönik a segítséget minden kedves adakozónak. A ruhákat az osztályozás után gyermekotthonoknak, nyugdíjas otthonoknak, hajléktalanoknak juttatják el.

A dunamocsi alapiskola és óvoda szülői szövetségének együttműködésével megrendezésre került a szülők, tanítók, iskolabarátok hagyományos batyubálja 2012. február 4-én a dunamocsi kultúrházban. A bált az üdvözlő beszédek nyitották meg, majd az alapiskola növendékei mutatták be az ez alkalomra előkészített műsoraikat. Énekes előadást hallhattunk, majd egy verset, miután ismét az énekes kisdiákok következtek. Ezek után az alapiskola igazgatónője szólt néhány szót, a gyerekek által előadott Fényév távolság című dal szellemében, miszerint "Itt van dolgunk, itt vannak álmaink!". Kicsit modernebb terepre érkezve az iskola tánccsoportja lépett fel, majd kezdődhetett a tánc a szülők, tanítók, vendégek számára. A jó hangulatról a párkányi Royal együttes gondoskodott. Természetesen nem maradhatott el a tombolahúzás sem, ahol a támogatóink által felajánlott ajándékokat sorsolták ki, melyek száma meghaladta a hatvanat. (*Fözö Andrea*)

2012. február 12-én megint a Zumbás csajoktól volt hangos a kultúrház. A különleges Zumba óra most Valentin napi hangulatban telt. Ezen a vasárnap estén a szokásoktól eltérően nem csak Varga Tímea oktató gondoskodott a jó hangulatról, hanem még Farkas Mónika Tatabányáról és Dominika Komjaticéről is. A fergeteges parti két teljes órán keresztül dübörgött. Mindenki nagyon jól érezte magát. A nagy lelkesedés a sikításokból és tapsokból is hallatszott. A Zumba parti nem csak a valentin napról szólt, hanem a zumbával eltöltött 1 évről is, mivel a zumba pontosan egy éve ért el hozzánk, Dunamocsra. Ez alkalomból Timi tortával ajándékozta meg a csapatot, amit mindenki jóízűen, de persze fáradtan fogyasztott. A tortaevés után vidáman, energiával tele indultunk haza. *(Mezei Denisa és Petkó Veronika)*

Banya kiállítás

Érdekes az a hosszú évszázadok alatt végbement folyamat, melynek során a boszorkányokról kialakult kép teljesen átalakult, és a régen gyönyörűnek, fiatalnak, leírt boszorkányok, ronda vasorrúvá változtak. A középkorban, és az utána elkövetkező időszakban a boszorkányokat, csinos, csábító szépségű nőknek ábrázolták, akik az ördögök szeretőiként ránk szabadítják a pestist, ítéletidőket hoznak el, s hogy örökké ifjak és gyönyörűek maradjanak, szüzek vérében fürödnek. Ha viszont ma arra kérnénk valakit, hogy képzeljen maga elé egy boszorkányt, az esetek többségében már a Jancsi és Juliskából ismert gonosz banya teremne a szeme előtt. Ezek a mesebeli lények, akiket legtöbb ember elképzel, gyermekeket esznek, hercegnőket, hercegeket varázsolnak békává, s csak a jóság ereje győzheti le őket.

A boszorkány kiállítás példányain végigtekintve igazolást nyert ez a tétel, hiszen szinte mindegyik darab afféle igazi, meséből ismert vasorrú bába. Rondaságuk ellenére valami miatt mégis szerethetőnek tartjuk őket, s jópofa dekorációként akár otthonainkban is felhasználjuk. A kultúrházban rendezett kiállításra 19-en hozták el kedvenc banyáikat, így a Szegi Ica néni és Lajos Icu által szervezett tárlat kollekciója kis híján elérte a 150-es példányszámot.

A magas szám mindenekelőtt Bellabás Zsuzsának köszönhető, aki falunk első számú banyatulajdonosa, s aki egymaga 81 darabbal képviseltette magát. Zsuzsa elmondta, hogy a vonzalom már régóta benne élt a boszik iránt, talán azért is, mert édesapja szeretetből kis boszorkánynak szólította őt, gyűjteni viszont csak negyven éves korában kezdte, mikor születésnapjára egyet ajándékba kapott. Ettől kezdve nem volt megállás, s azóta már Olaszországból, Írországból is gyarapította gyűjteményét. Amerre jár, mindenhol vásárol néhányat, de ismerősei rokonai is jól tudják, hogy egy újabb boszi nála tuti ajándéknak számít. Zsuzsa azt mondja, nem lehet megunni őket, hiszen nincs két egyforma belőlük. Gyűjteményében a legnagyobb egy 1 méteres, a legkisebb egy 6 cm-es példány, de van elemre működtetett takarító, ugráló, sétáló, tapsra nevető, sőt a wc-n dolgát végző banya is. Az izgő-mozgó figurákat a látogatók a február 12-én tartott megnyitón ki is próbálhatták, vidám, nevetős perceket teremtve ezzel a fagyos vasárnap délutánon.

A kiállított figurák tulajdonosai a következők: Bellabás Zsuzsa 81 drb, Tóth Mária 7, Takács Aranka 4, Mocskos Katalin 1, Egyeg Gábor 1, Bábi Irma 1, Szalai Mária 7, Lajos Mária 7, Vecserka Anikó 1, Banai Tóth Erika 1, Búcsi János 1, Korcsek Jolán 4, Juhász Márta 15, Lajos Kinga 1, Szlezák Lívia 1, Szegi Ilona 1, Lajos Ilona 1, Keló Erika 1, Záhorszky Mónika 1. A kiállítás a kultúrház tanácstermében február 26-ig tekinthető meg.

Farsangi *fánk*

A nyugdíjasklub tagjai felajánlották, hogy kóstolóval kedveskednek a banyakiállítás látogatóinak. Választásuk a hamisítatlan farsangi csemegére, a csöröge-, más néven forgácsfánkra esett, melyet saját, jól bevált receptje szerint Csehi Ida, Jókai Sarolta, Mellék Emília, Mocskos Katalin, Mráz Ibolya, Szalai Lenke, Szabó Erzsébet és Szegi Ilona készített el. Mint minden ételnek, így a csörögefánk sütésének is megvannak a maga fortélyai, titkai, melyekről az egyik szakavatott és gyakorlott készítőt, Szalai Lenke nénit faggattam:

„A receptet anyukámtól tanultam, az ő finom fánkját ettem gyerekkorom óta. Amíg a betegség nem kötötte őt ágyhoz, minden télen sokszor sütött belőle. Nem csak azért, mert jóízű, hanem mert olcsó és könnyen elkészíthető. Nem kell keleszteni sem, mint például a cipófánkot. Egyik titka az, hogy jó vékonyra nyújtsuk el a tésztát, olyan vékonyra, mint amilyen a levestészta. Ezen kívül ügyeljünk az olajra is, ami nem lehet nagyon forró, mert ez a semmi vékony tészta könnyen megéghet benne. 30 dkg lisztbe belekeverünk egy kis sót, egy kis cukrot, két tojást és egy kevés tejfölt. Okvetlenül tegyünk bele egy nagy stampedli pálinkát, mert attól lesz olyan hólyagos és könnyű. A tészta gyurmaszerűvé álljon össze, se túl kemény, se túl puha ne legyen. Kisodrás után derelyemetélővel szélesebb csíkokra vágjuk, majd keresztbe is bevagdossuk. Az így keletkezett kockákba szintén belevágunk, hogy ennek köszönhetően az olaj forgács alakúvá kapja össze. Nem marad más hátra, minthogy meghintsük egy kis porcukorral, és megegyük.” Jó étvágyat kívánunk hozzá!

Hírverés a galambászkodásnak

Minden sportágnak szüksége van az utánpótlásra, a továbblépés, megújulás, sőt az életben maradás sem képzelhető el új generációk bekapcsolódása nélkül. Tudják ezt a helyi galambászok, akik évtizedek óta szállítják a szebbnél szebb eredményeket regionális és országos szinten egyaránt, s azt szeretnék, ha a dunamocsi postagalambászat a jövőben is megőrizné kivívott tekintélyét, szakmai szintjét. A népszerűsítés elsődleges céljával rendezték meg idén első alkalommal bemutatójukat, ahol a helyi tenyésztők felvonultatták állományuk büszkeségeit, galambjaik színe-javát. 54 postagalambot tettek közszemlére, melyek között a helyieken kívül ott voltak a komáromi, izsai, megyercsi, szőnyi sporttársak kedvencei is. Részvételi kritériumokat nem állítottak, mindenki azt a galambját hozta, amelyik számára valami miatt a legkedvesebbnek számít. Lajos Ferenc és Gábor például azzal a példánnyal jelent meg, amelyik a 2010-es idényben az országos díjkilométeres versenyen első helyet szerzett, Boros Zoltán pedig a poznani olimpián szereplő, szlovák válogatott galambját hozta el.

„Fel szeretnénk hívni a fiatalok figyelmét, hogy a sportok közül nemcsak a foci létezik – nyilatkozott a dunamocsi egyesület elnöke, Szegi András. *Ez egy gyönyörű hobbi, ami versenyekkel, izgalommal, jó társasággal, új kapcsolatokkal, utazással jár, s nem utolsósorban kiöregedni sem lehet belőle, mint más sportágakból. Aki belekóstol, rögtön észreveszi a szépségét, s nehezen tud elszakadni töle. A bemutatót azért szerveztük, hogy lássák a helyiek, így néznek ki azok a postagalambok, melyek akár 1000 km-t képesek repülni egy verseny alkalmával. Szerettünk volna egy kis publicitást, hogy a közvélemény tájékozódhasson tevékenységünkről. Terveink szerint jövőre is megrendezzük a bemutatót, de a mostani tapasztalatokból okulva nagyobb hírveréssel, és még átgondoltabb kivitelezéssel vágunk bele. Többek között előadásokkal, szakszerű körbevezetéssel fűszerezzük majd a kiállítást.“*

Az elnökkel egyetértve, szavaihoz csak annyit teszünk hozzá, hogy az állatokkal való törődés a gyerekeknél felmérhetetlen hozománnyal jár. Átélik az állattartás örömét, felelősségét, megszokják a rendszeres gondoskodást, rendszeretetet sajátítanak el. Támogassuk ezért, ha gyerekeink ilyen szép hobbiba vágnának bele! A tamagocsinál ezerszer többet ér, s talán a facebooktól is fel lehetne rángatni vele őket egy kis időre!

Galambászaink 2011-es eredményei

A 2011-es versenyidény eredményeiről, eseményeiről Boros Zoltán tájékoztatta lapunkat. Az immár 33 éve röptető tenyésztőnk elmondta, hogy minden galambászidény alapvetően három versenyszakaszból áll: a tavaszi illetve őszi versenyekből (ősszel csak a fiatal, azévi születésű madarakat röptetik), valamint a következő naptári év legelején megrendezett kiállításból, melyen az elmúlt év legjobb eredményeket felmutató galambjai vehetnek részt.

A tavaszt (áprilistól júliusig) az ún. nagy versenyek jellemzik, melyeken a tenyésztők legjobb képességű, egy évnél idősebb madarai repülnek. A postagalambok kb. 10 éves korukig „sportolnak“, vagy ha úgy tetszik 40 éves korukig, hiszen az életkorukat az emberével párhuzamba állítva néggyel kell megszorozni. A versenyeket a komáromi központú kerületi szövetség szervezi, s ennek küldöttgyűlése határozza meg a röptetés startállomásait is. A dunamocsi egyesületet szavazati joggal Fülöp Zoltán és Lajos Gábor képviseli a küldöttgyűlésen, ahol nem egyszer hosszú viták folynak a röptetési kiindulópontok meghatározásáról. A távolságbeli eltérés, földrajzi elhelyezkedés és repülési szög különbségei miatt ugyanis más-más érdekei vannak a helyi, illetve a startállomásokhoz rendszerint jónéhány km-el közelebb eső komáromi tenyésztőknek. A mocsi klub szerencsére még a kerület erős egyesületei közé tartozik, így elég nagy hatékonysággal tudja képviselni érdekeit.

A versenynaptár összeállításánál meg kell felelni a Nemzetközi Postagalambsport Szövetség (FCI) követelményeinek, így pl. minden röptetésen legalább 20 tenyésztőnek kell részt vennie, minimum 150 galambot kell indítani, nem lehet 100 km alatt versenyt rendezni, mind a négy távolsági kategóriában (A. kategória-rövid táv: 100-300 km, B. kategória-közép táv: 300-500 km, C. kategória-hosszú táv: 500-700 km, E. kategória-szuperhosszú táv: 700 km fölött) legalább 4-4 röptetést kell szervezni évente.

Hogy mitől repül jól egy galamb, hogyan lehet eredményesen versenyző madarat nevelni, erről bizonyára minden tenyésztőnek megvan a maga véleménye, saját tapasztalatai nyomán kialakított elképzelése. Egyedi fogások, módszerek minden sportágban vannak, de természetesen olyan általános szabályokat is felállíthatunk, melyek nélkül jó eredmény semmiképpen sem várható. A siker tényezőit Boros Zoli a következőkben látja:

1. Egészséges állomány. Ez nagymértékben függ az ól tisztaságától, illetve attól, hogy ki mennyit tud gyógyszerezésre fordítani. Van, aki naponta tisztogatja az ólat, de a legtöbben hetente tartanak takarítást. Egy 50 egyedet számláló állománynál hozzávetőleg 50 eurót kell évente gyógyszerezésre fordítani.

2. Megfelelő párosítás. „Jót a jóval, fajt a fajjal“, hangzik a galambász alapelv, de az ettől eltérő eljárásra is számos példa akad, vagyis, hogy idegenből behozott, lúzernek látszó galamb utódjából lesz a jó versenyző. A génekjátéka sokszor nem kiszámítható. A hímek és tojók egész télen külön ólban vannak, így nem érintkezhetnek egymással. Kora tavasszal kezdődik a párosítás, amikor a kiszemelt példányokat közös ketrecbe zárják. A legtöbben vigyáznak, hogy ne alakuljon ki beltenyészet, de ebben is léteznek kivételek, van aki csak a saját állományával kombinál.

3. Időráfordítás. Mint tudjuk, a gazda szeme hízlalja a jószágot, és bár a tenyésztők nem a finom galamblevesre spekulálnak, de a bajokat megelőzendő rendszeresen rajta kell tartani szemüket az állományon. Átlagban legalább napi két órát töltenek gondozással, megfigyeléssel, ami versenyidőszakban a „lesés“ elfoglaltsága miatt jelentősen megnövekszik.

4. Erőnlét. A tenyésztők a diétás és bőségesen etető időszakokat váltogatják. Versenyidőszakban nem nevel fiókákat a galamb, így ilyenkor sokan dekára mérik ki számára az eleséget, hogy ne legyen túlsúlyos. Az erőnlét növelésére vitaminokat és szőlőcukrot is adagolnak.

5. Időjárási viszonyok. Ez a nem befolyásolható tényezők közé tartozik, ami viszont jelentős hatással bír a versenyeredményre. Kedvezőtlen széljárás akár 100 km-re is el tudja sodorni, téríteni a galambot a bevett útirányától.

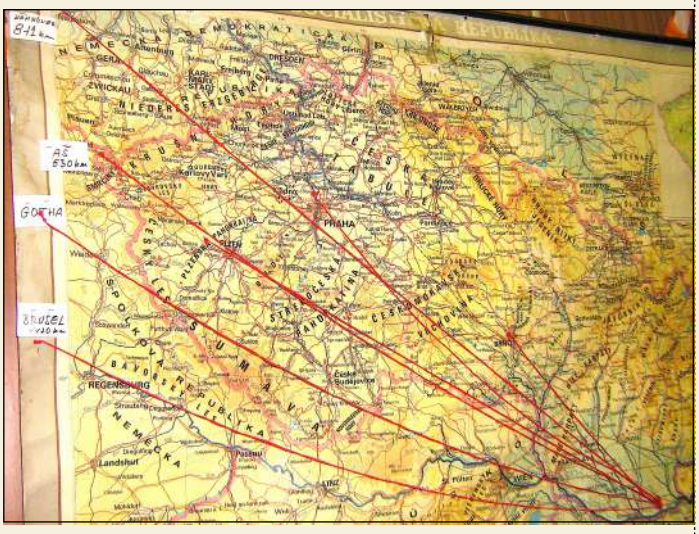

A dunamocsi egyesület versenyzőinek 2011-es eredményei

A tavaszi nagy versenyek kiindulópontjai:
Brno (A. kategóriás verseny), *Holíč* (A.kat.), *Jihlava* (2 alkalom, A. kat.), Tábor (A. kat.), *Písek* (3 alkalom, B. kat.), Plzeň (2 alkalom, B. kat.), *Hranice* (3 alkalom, C. kat.), *Hannover* (3 alkalom, E. kat.), *Gotha* (C. kat.).

A versenyeken a komáromi kerület 60 tenyésztője indított galambokat.

Versenyzőink kerületi összetett végeredménye a 60 induló közül:

12. Mitas Péter 4360 pont, 20. Boros Zoltán 3514, 22. Fülöp Zoltán 3336, 23. Skuliba József 3292, 25. Roháček József (Marcelháza), 26. Schulze Róbert (Bátorkeszi) 2930, 27. Csontos János 2784, 30. Lajos Ferenc és Gábor 1986, 40. Szegi András 836. 59. Vlahi Péter (Karva) 74.

Részeredmények:

Kerületi bajnokság, rövidtávú végeredmény (A. kat.):
21. Mitas Péter 902 pont, 22. Roháček József 810, 27. Fülöp Zoltán 582, 28. Lajos Ferenc és Gábor 570, 29. Schulcze Róbert 542, 31. Boros Zoltán 456, 32. Csontos János 424, 34. Skuliba József 370, 48. Szegi András 98, 50. Vlahi Péter 74.

Kerületi bajnokság, középtávú végeredmény (B. kat.):
1. Schulcze Róbert 1566 pont, 10. Mitas Péter 1398, 14. Skuliba József 1276, 16. Csontos János 1244, 18. Boros Zoltán 1216, 19. Fülöp Zoltán 1146, 25. Lajos Ferenc és Gábor 948, 29. Roháček József 664, 32. Szegi András 562.

Kerületi bajnokság, hosszútávú végeredmény (C. kat.):
8. Mitas Péter 1650 pont, 11. Skuliba József 1448, 16. Boros Zoltán 1340, 23. Fülöp Zoltán 952, 24. Roháček József 896, 25. Csontos János 894, 28. Schulcze Róbert 790, 32. Lajos Ferenc és Gábor 426, 42. Szegi András 140.

Kerületi bajnokság, szuper-hosszútávú végeredmény (E. kat.):
8. Fülöp Zoltán 542 pont, 13. Mitas Péter 370, 14. Roháček József 360, 16. Boros Zoltán 270, 21. Csontos János 186, 25. Skuliba József 84.

Végeredmény a teljesített km-ek alapján:
3. Skuliba József 3998.022, 4. Csontos János 3906.200. Ezzel a teljesítménnyel két tenyésztőnk az első 200 között végzett az országban.

A fiatal galambok összetett kerületi versenyének végeredménye 44 induló közül:

9. Mitas Péter 1488 pont, 10. Zajos Eduárd és István 1332, 19. Lajos Ferenc és Gábor 864, 25. Csontos János 764, 26. Boros Zoltán 730, 35. Roháček József 540, 37. Schulcze Róbert 432.

VÁLASZTÁSI HIRDETÉSEK

45 éves, komáromi lakos, egy gyermek édesapja

Végzettsége: Magiszter - Comenius Egyetem Bölcsészettudományi Kara - magyar-történelem szak

További képesítés: a budapesti Századvég Politikai Iskola elvégzése

Munkahelye: parlamenti képviselő

További tevékenysége: a parlament Régiófejlesztési és Közigazgatási bizottságának tagja

36 éves, dunamocsi lakos

Végzettsége: Mérnök – Nyitrai Mezőgazdasági Egyetem, Közgazdaságtudományi kar

További képesítés: PhD. - Nyitrai Mezőgazdasági Egyetem, szakirány: külkereskedelem

További tevékenysége: Dunamocs polgármestere

További tevékenysége: az Eximbanka felügyelőtanácsának tagja,

44 éves, tanyi lakos, egy 21 éves lánygyermek édesanyja

Végzettsége: Magiszter - Konstantín Filozófus Egyetem Nyitra – szociális tanácsadás szak.

További képesítés: Szlovákia Igazságügy Minisztériuma által bejegyzett mediátor.

Munkahelye: A Komáromi Munka-, Szociális és Családügyi hivatal igazgatónője

További tevékenysége: a Komáromi Selye János Egyetem Teológiai Karán óraadó tanár.

31 éves, komáromi lakos, nős, egy gyermek édesapja

Végzettsége: Mérnök – Pozsonyi Műszaki Egyetem, Anyagtechnológiai Kar

További képesítés: PhD. – Pozsonyi Műszaki Egyetem, szakirány: oktatáselmélet

Munkahelye: a komáromi Módszertani Központ vezetője, amely a szlovákiai magyar pedagógusok továbbképzésével foglalkozik

További tevékenysége: Selye János Egyetem Tanárképző Karának adjunktusa

NYUGODTAN, OKOSAN
POKOJNE A ROZUMNE

MOST HÍD
az együttműködés pártja - strana spolupráce

A Napnál világosabb, hogy a magyar szavazatokat megosztani nem szabad! A felvidéki magyarság megmaradása érdekében szavazzunk újra egy irányba! Szavazzunk az MKP-ra, az egyetlen magyar pártra!

24

MK
A MEGOLDÁS ▪ RIEŠENIE

MAGYAR KOALÍCIÓ PÁRTJA
STRANA MAĎARSKEJ KOALÍCIE
www.mkp.sk

Sok szeretettel várjuk Önöket a zenés kultúrműsorral egybekötött kampányrendezvényünkön 2012. március 7-én, szerdán, 17:30 órakor.

ERŐS EMBEREK

Kultúrházi alagsor, eredetileg raktárként használt helyiség. Ma pedig egy viszonylag jól felszerelt, egyre fejlődő és szépülő edzőterem, melynek két kis ablakán esténként fény szűrődik ki az utcára. Az edzőteremben súlyzók, padok, gépek sorakoznak, a célnak megfelelően elrendezve. Látszik, hogy ez nem a Hilton Hotel fitness terme, a gépeken többnyire nincs márkajel, ehelyett a hegesztés nyomait viselik magukon. Arról árulkodnak, hogy nem üzletből kerültek ide, hanem Made in Dunamocs dobták össze őket. Sok munka volt vele, rengeteg energia mehetett rá. Valakiknek tehát nagyon fontos ez a hely, figyelnek rá, fejlesztik, rendben tartják. Egy január végi vasárnapon látogattam meg a termet használókat, este hét körül érkeztem. Éppen edzésre készülődtek. Tóth Tibi, Egyeg Zoli, Virág Gergely és Boros Zsolti fogadott. Hamarosan kiderült, hogy Tóth Tibi a terembe járók közül a legprofibb, ő a húzóember, a hajtóerő, aki a legkomolyabban veszi a tornát, s akire a többiek is hallgatnak. Láthatóan szívügye nemcsak saját jövője, de a sportág dunamocsi fejlődése is. Vele beszélgettünk.

Mi szükség van ennyi gépre, Tibi? Nem volna elég néhány súlyzó, amit emelgetni lehet? Idősebbek szokták mondani, hogy régen a zsákolástól lehetett a legjobban erősödni.

Ez ma már nem így működik. Hogy nézne az ki, ha a karunk, felsőtestünk izmos lenne, de pilicse lábakon állnánk, vagy nagy bicepsz és mellek fejlődnének, de a vállak formátlanok maradnának. Nevetséges még a strandon is, nem még sportolóknál. Az egyszerű emelgetés megfelel öreg embereknek otthon rehabra, de ennél több értelme nem nagyon van. Teljes testre kell dolgozni. Fokozatosan összehoztunk egy elég jó termet, ami most már megfelel arra, hogy mindenre edzeni tudjunk, ne maradjon ki semmilyen izomcsoport.

Ennek megteremtése nem ment egyik napról a másikra.

Itt, ezen a helyen 6-7 éve folyik az edzés, mikor Dávid Laci, Miklós Tomi, Lajos Zoli és még néhányan megkapták a termet a községtől. Ők voltak az itt edző első generáció. Hozzáláttak a kialakításához, takarítottak, meszeltek, beszerezték, elkészítették az első gépeket. Az elején nem volt itt más, csak egy önkormányzattól kapott fekvenyomó pad, meg néhány súly. Aztán egyedül megszerkesztették a csigás gépet, ami a hát és a tricepsz edzésére való, hoztak egy kétkezes francia rudat és jónéhány súlytárcsát. Ez volt a kezdet, az indulás, amit mi, a második generáció megpróbálunk továbbvinni, fejleszteni. Pénzünk nincs, ezért amit tudunk, magunk állítunk elő. Csináltunk már egy felső mellezőt, egy lábkitolót, és egy Scott pados csigás bicepszezőt. Most egy vállazót akarunk összehozni. A terem előrésze volt annak idején a kovácsműhely, ahol csiszoltunk, vágtunk, fúrtunk, hegesztettünk. Otthonról összeszedtük a vasakat, én például egy régi kerítést vágtam össze. Karbólapokat vásároltunk, a Virág Gergely festéket hozott, a Mezei Ricsi bőrt, a Mellék Ferenc pálcát, én a hegesztőt, karbót, szerszámokat. Megcsináltunk 20-30 euróért olyan gépeket, melyek az üzletben 500-1000 euró körül mozognak. Átalakítottuk az edzőtermet, falat húztunk a Zsemlye Szilveszterrel, hogy lekerítsük az előteret, kidobott faanyagból ajtót szerkesztettünk rá. Így kisebb lett a helyiség, de melegebbé, könnyebben kifűthetővé vált. Kialakítottunk egy külön öltözőt is, amibe a JRD-ből hozott kiselejtezett szekrényeket raktunk.

Azt látom, hogy a szervezőkészség megvan benned, de elsősorban biztosan a saját fejlődésedre koncentrálsz. Mondj valamit Tóth Tibiről, a sportolóról!

Kilenc éve, 17 évesen kezdtem a testépítést. Otthon, eszközök hiányában nem tudtam edzeni, de szerencsére Žiak Igor megengedte, hogy eljárjak hozzájuk. Nála edzettem, fiával Márióval két évig, majd utána Szlezák Palihoz jártam egy évet. Igor volt az, aki bemutatta nekem az alapvető fogásokat, a sportág alapjait. Sokat tanultam tőle, hiszen ő egy igazi, profi versenyző volt, aki országos eredményeket ért el. Edzőterme fala tele van az elnyert diplomokkal. A helyi fiataloknak nem kell messze külföldre tekinteni, ha példaképet keresnek a sportágban.

Kezdetben csak azért edzettem, hogy kinézzek valahogy, ne kelljen szégyenkeznem, ha leveszem a pólóm. Nem foglalkoztatott, hogy versenyekre is járjak. Aztán néhány éve a haverok rászedtek, hogy nevezzek be a Búcson rendezett Strong Man versenybe, ahol 3. lettem. Ezután elmentem a Komáromban rendezett szlovák bajnokságra, ahol 130 kilós óriások versenyeztek, így ott az én kilencven egynéhány kilómmal nem sok keresnivalóm volt. Ilyen súllyal, még ha beleszakad is az ember, komolyabb versenyen akkor sem lesz jobb a 10. helynél. Ezért is ábrándultam ki ebből a sportágból, mivel nincsenek súlykategóriák. Tetszett, megpróbáltam, de a testalkatom miatt nem ebben van a jövőm. Áttértem a fekvenyomásra, melynek versenyeibe már szintén belekóstoltam. Itt, 95 kilómmal a 100-as súlykategóriába tartozom. Rendszeresen edzek, folyamatosan fejlődök, már a 210 kg kinyomásánál tartok. Sajnos versenyekre nem nagyon jutok el, mert pénzbe kerül, s ezt nem engedhetem meg magamnak. A komáromi klub tagja akarok lenni, mivel annak keretein belül, profi háttérrel könnyebben boldogulnék. Továbbra is itt edzenék, de a komáromi egyesület tagjaként. A klubba való belépés viszont limitálva van, el kell érni hozzá a 220 kg-os teljesítményt. Ettől már nem állok messze, bízom benne, hogy hamarosan sikerül teljesítenem. Ebben a súlykategóriában egyébként az Európa rekord 260 kg körül van. A versenyeken a korom és a súlyom is mellettem szólna, mivel az eredményeket a Rushell-táblázat szerint értékelik, figyelembe véve nemcsak a kinyomott kilókat, de a versenyző életkorát és súlyát is. Ezért nekem néhány kilóval kisebb emelés is elég lenne az idősebb, nehezebb ellenfelek megelőzéséhez.

Mennyit kell edzeni ehhez, és milyen edzésprogram szerint készülsz?

Egy héten négy napot tornázok, minden alkalommal egy-másfél órát. Persze ennél jóval hosszabb ideig tartózkodom lenn, mert már azzal is fél óra elmegy, hogy a többiek rám gyömöszölik az emelők számára kifejlesztett speciális ruhát, ami kemény, rugalmas anyagból és nagyon szoros szabással készült. Lényege, hogy feszülnie kell a testen, szorítani az izmokat. Mondhatjuk, hogy a ruha is teszi a fekvenyomót, hiszen ebben a ruhában 20, 30, 50 kg-al többet lehet teljesíteni, mint anélkül.

Üzletben 300 euró körül van az ára, szerencsére nekem sikerült egy használtat beszereznem. Hétfőn mellre és tricepszre, kedden vállra és lábra, szerdán hátra és bicepszre, csütörtökön újra mellre és tricepszre edzek. Amit én végzek, az nem kulturista torna, hanem erőedzés. Míg a testépítők a formára mennek, ezért kisebb súlyokat nyomnak többször, én nehezebbeket emelek kisebb szériákban. A kulturisták 10-12 kinyomást csinálnak egy súllyal, én 1-6-ot. A többiek, akik ide járnak, mind a hobbi szintű kulturista tornát űzik.

Gondolom az sem mindegy mit, és mennyit eszel.

Szinte mindig húst, és sok sült krumplit, mert ezekben van a kalória. A húsok közül főleg a csibét eszem, de lefekvés előtt sokszor bevágok még három szelet szalonnát is. Az edzés alatt feldolgozza, elégeti a kaját az ember szervezete. A teljesítmény növeléséhez még jönnek a különböző készítmények, így az aminosavak, fehérjék, szénhidrátok, vitaminok. Engem különben az motivál, hogy mindig önmagamat győzzem le. Saját magam ellen versenyzek, s ha néhány kilóval többet emelek, megdöntöm a rekordomat, ez okoz számomra örömöt.

Ezzel, amit itt összehoztatok, kialakultak az edzés ideális feltételei, vagy még vannak terveitek a fejlesztésre?

Én hosszú távra, előre gondolkodom. Azt szeretném, ha itt egy olyan bázis alakulna ki, ahová sokan járnak, jó a hangulat, s ahová én is szívesen jövök még tíz év múlva is. Az lenne a jó, ha majd a fiam is itt edzhetne. Egy tényleg profi terem lenne az igazi, szép környezettel. Más bemenni egy ilyen helyre edzeni, s a profi gépektől nem lenne olajos a kezünk, ha hozzányúlunk. A súlyainkat a hajógyárban csinálták, úgyhogy biztos nem teljesen pontosak. Amikor azt hiszem, hogy 200-at emelek, az lehet, hogy 205 kiló. Originál súlyok kellenének. A gépeket, súlyokat csak egyszer kéne megvenni, aztán bármeddig jók lennének. Ez nem olyan, mint a foci, hogy állandóan nyeli a pénzt. Azt is fontolgatjuk, hogy esetleg klubot alapíthatnánk. Csak az évi néhány versenyre kellene költeni. Persze a klubhoz rajtam kívül más versenyzőkre is szükség van, de szerintem egy szép terem sokakat ide vonzana, s pár év múlva kinevelődhetne egy olyan generáció, amely eredményeket érhetne el testépítésben vagy emelésben. Ha a fiatalok ide járnak sportolni, az többet ér, mintha tengnek-lengnek a faluban. Egyelőre annak örülünk, hogy a falu támogatásával leszőnyegezhettük a helyiséget, és a szilveszteri bál bevételéből 180 eurót kaptunk. A vizet fogjuk belőle bevezetni. A termen keresztül vezet a vízcső a fagyizóba, teszünk rá egy elosztót, s felállítjuk a mosdót. Így legalább inni és mosakodni tudunk majd.

Társaságban az edzés is könnyebben megy. Mekkora az a kör, amely rendszeresen, vagy alkalmanként ide jár?

Az edzeni lejárók hozzáállása különböző. Van, aki csak karban akarja tartani magát, van aki jól akar kinézni nyárra, s vannak akiknek a jó hangulat, az itteni társaság esik jól. Különböző szintek vannak, s az edzésmennyiség ettől függ. Nagyjából 15-20-an vagyunk, s közülük talán Egyeg Zoli, Mezei Ricsi, Miklós Tomi, Boros Zsolti, Mellék István, Ziak Márió, Bábi Tibi, Kuczman Péter, Keszan Gábor, Tóth Laci, Simsik Attila, Takács Zsolti, a lányok közül Szlezák Szandi, Ziak Majka, Czibor Réka, Takács Klaudi a leggyakoribb látogatók. Mindenkit örömmel látunk itt, aki kedvet kap az edzéshez!

Határi teríték: folyamatos a téli vadetetés

A határt hetek óta hótakaró borítja, s vadászaink a korábbi évekhez hasonlóan idén is segítenek a környékbeli vadállománynak átvészelni a február elején beköszöntött kemény téli időjárást. Tevékenységükről ifj. Fülöp Zsigmond, egyesületi vadászgazda tájékoztatta lapunkat: *Ilyenkor az a cél, hogy segítsünk az áttelelésben, hogy minél jobb kondícióban vészelje át az állomány a téli időszakot. Kevés az olyan növény, ami télen megfelelő táplálékot biztosít, ráadásul azt is hó borítja. Különösen a fácánok szenvednének etetés nélkül a megpróbáltatásoktól, mivel nem tudnak úgy kaparni a hóban élelem után, ahogy például az őzek. Ha nem találnak elég élelmet, nagyon legyengülnek, vagy elvándorolnak határunkból. Mi pedig szeretnénk itt tartani őket, ha már annyit fáradoztunk a tenyésztésükkel. Kukoricát, búzát szórunk ki a fedett fácánetetőkbe, amire szívesen járnak rá az őzek is. Széna és here bálákat szintén kihelyezünk, amit a nagy hóban könnyen megtalálnak az őzek és nyulak, az utak mellé pedig csöves kukoricákat dobálunk ki. A talaj nem biztosítja a vad táplálkozásában fontos, megfelelő mennyiségű ásványi anyagot, ezért azt pótolni kell. Az erre szolgáló kősót az őzek előszeretettel nyalogatják. Számukra férgesség elleni orvosságot is biztosítunk, amit darába keverünk bele.*

Az etetést nem ilyenkor kezdjük, hanem már hónapokkal korábban, hogy oda szokjon az állat. A hidegben persze jobban fogy az eleség, ezért ilyenkor intenzívebbé válik a gondoskodás. Meghatározott etetési terv szerint haladunk. A társasági tagságot három csoportba osztottuk, melyek az etetési alkalmak szerint váltják egymást. Hétvégéken traktorokkal járnak ki az egyes csoportok a határba. Minden tagnak – a két nyugdíjas vadászunkat kivéve – saját fácánetetője van, melynek karbantartásáról maga gondoskodik. 26 etető található tehát kataszterünkben, melyeket fenntartóik szeptember végéig tettek rendbe. Kijavították a nádtetőt, összesöpörték a hulladékot, s a megközelítést segítve lekaszálták a környező növényzetet.

A vadászszezon végeztével a hangsúly tehát a gondoskodásra került, hiszen a jó vadász nem csak részesülni akar a természet ajándékaiból, de felelős vadgazdálkodást folytatva a természet védelmét is szívügyének tekinti.

BIZTONSÁGOSAN az iskolába!

A hetvenes-nyolcvanas évek fordulóján, mikor az új főút építését elhatározták, a falun áthaladó nyomvonal mellett tették le a garast a korabeli döntéshozók. Nem túl szerencsésen, hiszen bizonyára megfelelőbb lett volna, ha a másik lehetőségként szóba kerülő, Földásást átszelő nyomvonalat választják. Ebben az esetben nem vágta volna ketté falunkat ilyen természetellenes módon az új főútvonal, megmaradt volna a hagyományos faluszerkezet, s az áthaladó autók, kamionok nem a központon keresztül, hanem közvetlenül a település alatt robogtak volna el. Így viszont a Komáromot és Párkányt összekötő 63-as főút rohamosan növekvő forgalma községünkre zúdult. Sajnos még nem jött el az idő, mikor a tekintélyes átmenő forgalomból profitálni tudnánk, s különböző attraktív szolgáltatásokat nyújtva az áthaladókat megállásra, hosszabb-rövidebb időtöltésre késztethetnénk. Pedig az ilyen tevékenység munkaalkalmak létesítését, a bevételek növekedését, településünk fejlődését ösztönözné, melyre számos jó példát láthatunk hasonló adottságú, jelentős tranzitforgalmú településeken. A jövőben remélhetőleg megvalósulhatnak az ezt szolgáló beruházások, s akkor talán a nagy átmenő forgalomra is áldásként tudunk tekinteni. Addig viszont az áldás helyett marad az átok, az átrobogó járművek tömege, ami számos, és egyre súlyosbodó közlekedési veszélyforrást rejt magában.

Az autók, kamionok különösen Párkány felől érkeznek nagy sebességgel, s a helységnévtábla után is csak alig lassítanak, sőt számos esetben a táblát teljesen figyelmen kívül hagyva szinte berobbannak a település központjába. Ilyen sebességnél pedig nagyon nehéz megfelelően reagálni egy váratlan szituációra, például az útra hirtelen kilépő vagy kibiciklizö gyerekre. Különösen őket, gyerekeket féltjük, akik reggelente iskolába mennek, délutánonként pedig a főtéren, s a fagyizó környékén beszélgetnek, játszanak. Az iskolába vezető utcák főutat átszelő kereszteződései a legkritikusabb helyek, ahol gyerekeink jelentős része egyedül kel át.

Mit tehetnénk, hogy nagyobb biztonságban tudjuk őket? Ez a kérdés foglalkoztatta egy ideje az önkormányzatot, amely valamilyen formában hozzá kívánt járulni a veszélyek enyhítéséhez, az áthaladó forgalom lassításához, gyermekeink biztonságosabb közlekedéséhez. Mivel a megoldási lehetőségek közül sajnos nem mindegyik alkalmazható, így például forgalomcsillapító szigetek-fekvőrendőrök kihelyezésére főúton nincs lehetőség, ezért első lépésként – egy átfogó községi közlekedési program kezdeteként – reggeli szolgálatot állítottak föl. Iskolakezdés előtt a tűzoltó szertár melletti kereszteződésnél – ami a falubeli átkelők közül az egyik legveszélyesebbnek számít – január óta láthatósági mellényt viselő felnőtt áll, aki segít az arra járó gyerekeknek biztonságosan a túloldalra jutni. A mellényes férfit az autósok már messziről kiszúrják, s a rendőrnek hitt látvány is lassításra készteti őket.

Az úton való átkelés, az útra lépés előtti körülnézés apróságnak, könnyen megtanulhatónak tűnő dolgok, de ne feledjük, hogy gyerekekről van szó, akik nem mindig tudják a távolságot, az autók sebességét helyesen megbecsülni, s amikor már ismerik mi a jobb és a bal, még hosszú évekbe telik, amíg ezt igazán alkalmazni tudják. Életkorukból adódóan nem érzik át teljes súlyával a veszélyt közlekedési helyzetekben, így a szóban forgó segítségnyújtás ahhoz is hozzájárul, hogy tudatosítsa a gyerekben, a közlekedés éber figyelmet igényel. Gyermekeink csak tőlünk, felnőttektől tanulhatják meg a helyes közlekedés alapjait, ezért a községi hivatal további közlekedésbiztonsági intézkedéseket fontolgat. Többek között figyelemfelhívó táblák, plakátok kihelyezésére lát lehetőséget, melyek az autósokat, gyalogosokat a fokozott éberségre szólítják fel. Oktató sétákat tervez iskolásaink, ovisaink számára, melynek során a falut bejárva mutatják be a veszélyes közlekedési helyeket, tudatosítva a gyerekekben a lehetséges baleseti forrásokat, januárban pedig felvették a kapcsolatot az illetékes hatóságokkal a falu belterületén található tönkrement, elöregedett közlekedési táblák cseréjét célzóan.

Addig kell cselekedni, amíg nem történik nagyobb baj! Figyeljünk ezért egymásra, s a közlekedést tekintve is élhető, barátságos települést teremtve különösen gyerekeinkért vállaljunk maximális felelősséget!

FELHÍVÁS

Községünkben is – mint a környékbeli falvakban általában – egyre több az eladó családi ház, amely hosszabb ideje nem talál gazdára. Az utóbbi időben az is gondot okoz, hogy ezeket a házakat megvásárolják olyan vállalkozók, akik nem maguk költöznek ide, hanem más ingatlanokból ideköltöztetnek lakókat, akik gyakran szociális, vagy közbiztonsági szempontból problémásak, nem tartják be a békés, jószomszédi együttélés szabályait.

Az önkormányzat szeretne szervezett formában segítséget nyújtani azoknak, akiknek eladó ingatlanuk van. Ez egyrészt segíthet az eladóknak könnyebben vásárlót találni, másrészt biztosíthatja, hogy olyan polgárok telepedjenek le Dunamocson, akik be tudnak illeszkedni a közösségünkbe – ez mindannyiunk érdeke.

Az önkormányzat nevében kérem azokat a polgárainkat, akiknek eladó ingatlana – háza, lakása, telke – van Dunamocson, ezt jelezze a polgármesteri hivatalban.

Együttműködésüket előre is köszönöm! Tisztelettel, Banai Tóth Pál.

Mesélő fényképek -7. rész-

1938. - első rész

1938 novemberében nem akármilyen napokat éltek át falunk lakói. November 2-án a Bécsben ülésező német-olasz döntőbíróság meghozta feszült figyelemmel várt ítéletét, Magyarország és Csehszlovákia között új államhatárt állapítva meg, melynek következtében Magyarország 12.400 négyzetkilométer nagyságú felvidéki területtel, s egymillió lakossal gyarapodott.

Az alább közölt két kép azokat a dunamocsiakat örökíti meg, akik a bécsi döntés után néhány nappal a bevonuló magyar csapatokra várakoztak. Az első képen jól látszik, hogy az esős időben először a Duna parton, Zsoldosék és Antal doktorék háza előtt gyülekeztek az emberek, azt gondolva, hogy egy kisebb csapat Süttő felől, csónakokon érkezik majd. Egy ideig várakoztak, majd megjött a hír, melyből kiderült, a katonák a párkányi úton jönnek! Ekkor mindenki átvonult a Bodegához (vendéglő volt, amely a mai lenti üzlet helyén állt), s a második képet már a faluban készítették.

A magyar hadsereg bevonulása a Csallóköztől Kassáig húzódó széles sáv számos pontján, s nem ugyanazon a napon történt. Mint tudjuk, Komáromba és Kassára maga Horthy kormányzó vezette be a csapatokat fehér lován, a többi helyen pedig különböző rangú tisztek irányították a különböző fajtájú és nagyságú alakulatokat. Az I. vegyesdandár alakulatai nagybaczoni vitéz Nagy Vilmos altábornagy parancsnoksága alatt a volt csehszlovák határt az Esztergom – Rimaszombat vonalon lépték át. November 6-án az átkelés két csoportban történt, a csapatok zöme Párkánynál ment át a hídon, míg egy oszlopot, a 2. gyalogezred egy zászlóalját, árkászokkal, távbeszélőkkel és egy üteggel Nyergesújfalun hajózták át rohamcsónakokon, pontonokon és kompon a Dunán.

A Nyergesújfaluról Csenkébe tartó átkelés a többi helyszínhez hasonlóan ünnepélyes keretek között történt, melynek részleteit az 1924-es születésű, Bátorkeszi illetőségű Goda János mesélte el, aki az esztergomi érsek csenkei uradalmán gyerekeskedett. János bácsi így emlékezett az eseményekre: *„Csenkén már hajnalban talpon volt mindenki a cselédektől az intézőkig, és borzasztó feszültségben hallgatták a rádiót, melyben bemondták, hogy hol mennek át a magyar csapatok: Komárom, Párkány, Nyerges, Ipolyság… – sorolták a helyszíneket. Reggel kivonultunk a Duna partra, ahonnan már láttuk a nagy készülődést a túloldalon. Feketéllett a szemközti part a katonáktól és a rengeteg nézelődőtől, a domb is megtelt emberekkel. Addigra már a csenkei oldalon is hömpölygött a tömeg, több ezren érkeztek szekereken a környező falvakból – Muzsláról, Keszíről, Köbölkútról, Búcsról, Karváról, Sárkányból, Béláról, Mocsról. Csak úgy özönlöttek oda az emberek. Zászlókat lengettek, s a településük nevét vagy üdvözlő jelszavakat tartalmazó táblákat emeltek a fejük fölé.*

Egyszer csak megszólalt a túloldalon a zenekar. A himnuszt játszotta, melynek hangjait átvitték a Duna hullámai. Énekelt mindenki, ahogy a torkán kifért. Abban a pillanatban, mikor elhalkult a zene, felbőgtek a katonai rohamcsónakok motorjai. Kilenc hatalmas csónak indult meg nagy robajjal, melyeket egyébként az utászok használtak hídépítésre. Ék alakban, mint a vadlibák közeledtek Csenke felé. A vezérhajó orrában a magyar zászló és az esztergomi alakulat ezredzászlója lengett, s ebben állt tisztelegve az alakulat parancsnoka is. Méltóságteljesen, nem sietve jöttek. Felemelő érzés volt, szem nem maradt szárazon. Mikor kikötöttek, óriási éljenzés fogadta őket, hullámzott a tömeg. A katonák kiugráltak, mindegyik letérdelt és megcsókolta a földet. A nép hozzájuk rohant, ölelték, ünnepelték egymást.”

Mikor az ünneplés alábbhagyott, az alakulat szakaszokra oszlott, melyek a környező falvakat vették célba. Az egyik szakasz Dunamocs felé indult…

Folytatás a következő számban.

Csókakői Vincézés – Pincézés, avagy egy 25 km-es túraverseny

Nagyon nehéz, ám nagyon hangulatos versenyben volt részem a napokban. Nagy Zoltán, ógyallai hosszútávfutó barátom ötlete volt a túraverseny, melyre az utolsó pillanatban szántam rá magam, s mondhatom nem bántam meg! A táv 25 km volt, durva emelkedők, sár, hó, jég, sziklák, szakadék, vaddisznók és kb. 300 sporttárs, akik szintén megküzdöttek önmagukkal és a természettel. Zolival kicsit késve érkeztünk a helyszínre, Csókakő vára már messziről, Mór városától látszott. A vár közelében levő Bogi pincénél volt berendezve a versenyközpont. A nevezés ezer forint volt, amely magába foglalta az egyéb ellátást, így ételt, italt is a verseny végén.

Két távon indultak a túrázók, 25 és 15 kilométeren. Mi a 25 km mellett döntöttünk. Ahogy ott körülnéztem, kezdett rossz érzés elfogni. Mindenki komoly túrafelszereléssel álldogált, mi meg csak olyan lazán, a téli futó ruháinkban. Méregettek is bennünket, de Zoli nyugtatott, hogy mi majd lefutjuk simán, amíg ezek az emberek gyalogolnak. Mivel több maratoni versenyt futottunk már együtt, tudtam, hogy jól fel tudja mérni a helyzetet, ezért hagytam magam befolyásolni, megnyugtatni.

A Bogi pince az egyik támogatója volt az akciónak, ezért helyi szokás szerint egy pohár kisüstit kellett elfogyasztanunk a rajt előtt. Sértés lett volna, ha ezt nem tesszük, de jól is esett a nagy hidegben. Pár pillanat múlva már szinte nem is érdekelt, hogy mi csak laza futó szerelésben vágunk neki a 25 kilométernek. A kisüsti hatott, ebben a pillanatban talán a nyári ruhám is elég lett volna már.

Fél kilenckor elindultunk. Kemény emelkedő fel a várig. A kisüsti hatása elszállt, hamarosan jelentkezett a fáradtság. Ám mi csak felfelé, egyre csak felfelé futottunk. Pár fénykép a várnál, közben végre szusszanhattunk egy kicsit, majd futás tovább. Eső, szél és a víz vájta ösvény, teli sziklával. Szinte csak azt néztem, el ne essek ezekben. 90 perc, 8 kilométernél! Jól látok? Aszfalton a félmaratonit is lefutom ennyi idő alatt. Pedig alig álltunk meg! De végre elértük az első ellenőrző pontot, ahol megkaptuk a pecsétünket. Elővettük a rajtnál kapott térképet és meghatároztuk a következő célpontot, ami Csákberény falu volt. Ott is a falu közepén a kocsma.

Az érintetlen természet, zuzmós sziklák, korhadt kidőlt fák és a hihetetlen csend, ami körülvett bennünket. Néha fényképeztünk ismét, mert ilyen szépet ritkán lát az ember. Nem is siettünk sehová, mert valójában a verseny teljesítése volt a célunk. Tudtuk, aki beér az mind nyertes. Közben megelőztünk jó pár túrázót, akik gyalogosan vágtak neki a 25 kilométeres távnak. Beértük azokat is, akik egy órával előttünk indultak el. A második ellenőrző pont 15 kilométernél volt. A faluba érve eszembe jutott a régi mondás: ahol a templom, ott a kocsma is. Ám Csákberényben ez nem jött be. A falu még csak akkor ébredt, mentek üzletbe az emberek. Furán néztek ránk, de azért elmondták merre tovább. A csákberényi kocsmában a lányoktól megkaptuk a második ellenőrző pecsétünket is. Gyors frissítés, utána indulás tovább. A következő ellenőrző pontunk a Sáfrány pince volt. Egy helybéli, kutyát sétáltató úr megmutatta merre menjünk. Nem is térképeztünk tovább, de 2 km után gyanús lett a dolog, így ismét előkerültek a térképek. No, irány vissza! Kiderült, hogy a rövidebb úton haladtunk a cél felé, pedig az erdőn keresztül, a szakadék mellett volt kijelölve az útvonal. Ráakadtunk a helyes ösvényre. Futottunk fel a véget nem érő emelkedőn, ahol isteni szép kilátás fogadott bennünket, egészen Székesfehérvárig elláttunk! Alattunk pedig a félelmetes szakadék.

Ereszkedtünk lefelé az ösvényen. A GPS órám 4:20-as tempót mutatott, ami a gyökerekkel teli ösvényen félelmetes tempónak tűnt. Ahogy elmélkedek magamban, kb. 50 méterre előttünk egy hatalmas vaddisznó nézett velünk szembe. Pár pillant volt, s már ugrott is be a sűrűbe, meg egy másik is utána. Mindketten megtorpantunk. Tudtuk, hogy jobban fél ő tőlünk, mint mi tőle, de azért izgalmas találkozás volt. Elfutottunk a Piroska emlékmű mellett az erdőben, majd lassan elértük a Sáfrány pincét. Tea és frissítő várt ránk, meg persze pince lévén bort is kínáltak a megfáradt futóknak, túrázóknak. A csabagyöngyéből el is fogyasztottam egy decit. Többet nem akartunk, elvégre sportemberek vagyunk.

Mikor a hátralévő 3 km után befutottunk a célba, az óra 3 óra 45 percet mutatott. Úgy éreztem, mintha legalább két maratonit futottam volna le. Vastapssal fogadtak bennünket a szervezők, majd ettünk, ittunk és átvettük a nagyon szép meglepetés ajándékot. Ha időm és egészségem engedi, jövőre újra részt veszek ezen a versenyen. És hogy mi volt a meglepetés ajándék? Jövőre gyere el Te is, és megtudod. Biztos lehetsz benne, hogy nem fogsz csalódni.

Kele Géza

Focicsapatunk a hidegre való tekintettel teremben kezdte meg a felkészülést.
Február 5, perbetei sportcsarnok; DFC-Kisújfalu 15:9, G: Lajos T. 3, Tóth P. 3, Lajos A. 3, Pálik M 2, Vörös P. 2, Marikovecz L. 1, Bábi T 1.
Február 12, madari sportcsarnok; DFC-Búcs 12:16, G: Bábi T. 3, Pálik M. 3, Lajos E. 2, Gula D. 2, Lajos T. 2.

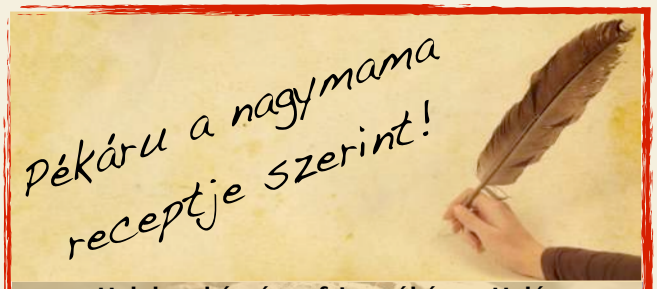

Helyben készített friss pékáru a Helén élelmiszerüzletben! Hagyományos receptek alapján, édes és sós péksütemények széles választékát kínáljuk.

Termékeinkből: fehér kenyér, krumplis fehér kenyér, barna kenyér, kifli, túrós batyu, lekváros bukta, töpörtyűs-, vajas-, krumplis pogácsa, lekvárral töltött kürtőskalács tészta, fokhagymás magyar zsemle, friss házi knédli.

Boltunkban lehetőség van hidegtálak rendelésére. Alkalmakra malac- és csülöksütést vállalunk.

Különleges ízek, kedvező ár, mindig friss minőség! Kóstolja meg termékeinket, nem fog bennük csalódni!